

עמ"ת 36061/02/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

עמ"ת 21-02-36061 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אברהם הימן
העוררת מדינת ישראל
נגד פלוני
המשיב

ההחלטה

לפני עיר על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט ש' בן יצחק) מיום 15.2.21 אשר הורתה על המשר מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני ואנושי ובכפוף לערבותות ותנאים מגבלים.

רקע דין

נגד המשיב הוגש ביום 16.12.20 כתוב אישום המיחס לו שני אישומים.

במסגרת האישום הראשון מיוחסת למשיב עבירות של איומים, החזקת אגרופן או סיכון שלא כדין והזק לרכוש בمزיד. על פי הנטען, ביום 02.12.20 בשעה 02:30 או בסמוך לכך, עת שמע המשיב כי המתלוננת, בת זוגו לשעבר, שוהה בדירתה המתלונן, בן זוגה באותו מועד, הגיע המשיב לפתח דירתו של המתלונן כשהוא תחת השפעת אלכוהול ומצדד בסיכון מטבח ובפטיש, צלצל בפעמון ודפק בחזקה על דלת הדירה ולא נענה. בהמשך, דפק המשיב על דלת דירתו של המתלונן בחזקה באמצעות הפטיש וכן ذكر את הדלת באמצעות הסיכון, תוך שאים על המתלונן באומרו "אני בא לרצוח אותך ואני אזכיר אותך כמו שאני ذוקר את הדלת עצמי" וכן אמר על המתלוננת באומרו "אני ארצת את שנייכם, אל תdaggi, אני עוד אשלח אותך באمبולנס". כתוצאה ממשיעיו של המשיב נגרם נזק לדלת ולמשקוף.

במסגרת האישום השני מיוחסת למשיב ריבוי עבירות של איומים. על פי הנטען, ביום 14.11.20 וביום 20.11.19 שלח המשיב לטלפון של המתלוננת הודעות כתובות וקוליות בעלות תוכן המאים בפגיעה שלא כדין בגופה ואלה ההודעות שליח המשיב למטלוננת:

"כל אחד מקבל את מה שמנגין לו לכל שבת יש מוצאי שבת";

עמוד 1

"אמרתי לך מה שמשהו אחד אם תלכי עם מישהו מהחברים שלי יהיה רעידת אדמה עכשו את תכרי צדדים אחרים שלי מבטיח לך!!!";

"אם אני אגלה מה שאני חושב ובוטוח תראו מה יהיה...";

"מעורבים פה אנשים אלה יסתיר";

"שישבו אצלם בבית בדיק שהממשלה הגיע";

"את לא מתקרבת לציפורן שלי מותק אני לא מאיים ברור שלא ימים יגידו".

עוד נאמר בכתב האישום כי המשיב הקליט למצלוננת הودעת קוליות בעלות תוכן מאיים, וכך אמר:

"הכל טוב נשמה, אנחנו נפגש עוד, אל תדאגי מבטיח לך";

"החלב הזה שתאת שותה, يا בת זונה, של היונים של הצמחוניים, שתאת חושבת שאתה יכול ערבות את התחת שלך, חושבת שאתה איזה ילד, אה? يا טמבלית...שותה סודה يا חתיכת מטמטמת, את הטעות שעשית חci, ועל ס' שהוא דבר ככה אני אומר לך, שיהוה בריא".

"יא חתיכת זונה, يا חתיכת כלבה, يا שרמותה, את לא מתביחסת את מזמיןך אוכל שקיים שהיה לך מה למרוח למישהו שהוא חבר שלך, يا חתיכת שרמותה, يا בת זונה, אני איזין אותך ואת אם אימא לך, يا חתיכת תחנה מרכזית. את לא יודעת לאיזה טעות נכנסת בכלל, תקשבי לי טוב".

ובתאריך 19.11.20 שלח המשיב למצלוננת הודעה בעלת תוכן מאיים וכך כתב:

"אם את חושבת שאתה לא יודע שאתה הבניין (מן הסתם "בבנייה" - א.ה) ונכנסת מהחניה אצל ל"א את טועה אני יודע הכל אבל נקמה מגשים אותה קרה וצוננת תמסרי את זה ל"א אישית ממנה את זונה של הג'ייד האיסלמי והוא חחח הוא לא יודע איך טעות הוא עשה איתני".

בד בבד עם כתב האישום הוגש בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ביום 20.12.20קבע בית משפט קמא (השופט ש' מלמד) כי חלופת מעצר בגין אי-זוקן אלקטרוני יכולה לאין את

מסוכנותו והזמין תסקير שירותי המבחן.

בדין שהתקיים ביום 10.1.21 הודיע באת כוח המשיב כי היא מסכימה לקיומן של ראיותلقאה.

בפסקיר הראשון מיום 20.1.21 הודיע שירות המבחן כי להערכתו המשך מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני לא יביא להפחלה ברמת הסיכון הבינונית במצבו ואף עלול להגבירו נוכח התסכול המצטבר, העדר יכולת לשלב תעסוקה וחוסר מעש המגביר תחושת קורבנות ועיסוק במתלוננת. שירות המבחן העיריך כי המשיב יכול להסתיע במסגרת טיפולית במסלול "הוסטל", המשלב עבודה, טיפול ולינה בפיקוח ומשייתה הסכמתו לכך, ביקש שירות המבחן לאפשר ריאון של המשיב במסגרת הטיפולית "בית נעם".

בוחלתתו מיום 20.1.21 הורה בית משפט קמא (השופט שי' בן יצחק) לשירות בתי הסוהר לאפשר את קיום הריאון.

בפסקיר השלישי מיום 1.2.21 הודיע שירות המבחן כי במהלך הריאון הביע המשיב התנגדות להשתלב בטיפול במסגרת ההוסטל וגילתה עדמה הגנתית ונוקשה, וכי גורמי הטיפול מעריכים כי המשיב אינו מתאים לטיפול בנסיבותם. שירות המבחן בחן אפשרות לשלב את המשיב במסלול טיפול של מרכז ערב ללא לינה, אך מסלול זה מיועד לגברים אשר רמת הסיכון במצבם הוערכה כנמוכה והם מגלים אחריות ונזקקות טיפולית בתחום האלים במשפחה. שירות המבחן שב על הערכתו כי בהעדר טיפול מתאים, לא ניתן יהיה לצמצם לאורך זמן את הסיכון במצבו של המשיב ונמנע מהמליצה להעביר את המשיב להמשך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. שירות המבחן העיריך כי שהות מתמשכת בתנאי פיקוח אלקטרוני צפואה להיות בעלת השפעה מגברת לחץ ומצוקה ובהתאם להגביר את הסיכון להתנהגות בלתי מסתגלת כלפי המתלוננת. שירות המבחן ציין כי להערכתו לנוכח הזמן הקצר שחלף מאז ביצוע העבירה, לא ניתן להסתפק בהגבלה תנואה ויש מקום לשקל וליציאתו של המשיב מבית המעצר רק בכפוף לקבלת טיפול בחלוקת רגשיים.

בוחלתתו מיום 2.2.21קבע בית משפט קמא (השופט שי' אבינוי) כי עיקר העבירות המיוחסות למשיב הן עבירות של איומים: "ubarot chalutzan boudai slobot chlopft mutzr", וכי נוכח חלוף הזמן כמו גם עברו, הלא מכבד במילוי, של המשיב יש מקום לבחינה נוספת נספת לשירות המבחן את מסוכנותו של המשיב והאפשרות לשילובו בטיפול בבית נעם בין במסלול פתוח ובין במסלול סגור, לאחר שבאת כוח המשיב הצהירה כי למשיב מוטיבציה גבוהה להשתלב בכל מסלול שייקבע.

בפסקירו השלישי מיום 10.2.21 הודיע שירות המבחן כי שב ובחן את התאמתו של המשיב למסגרת טיפולית "בית נעם" ואת מסוכנותו וכי לאור שיחה שהתקיימה עמו והמידע מגורמי הטיפול ב"בית נעם", עמדתו של המשיב לא השתנתה, רמת הסיכון במצבו נותרה בינונית וכי משתקפים קשיי וויסות שאינם אפשריים שהותם כולם בחלופת מעצר ביתית. שירות המבחן התרשם כי המשיב נעדר בשנות להתבוננות רצינית וביקורתית בדפוסיו, וכי בכך גורם המגביר סיכון במצבו. כמו כן התרשם כי המשיב גילה יחס אמביוולנטי באשר לנזקקתו הטיפולית מתוך רצון לקדם את מצבו המשפטית וחישש לאבד את מקום עבודתו ולא מתוך הכרתו בחשיבות הטיפול עבورو. שירות המבחן לא מצא לנכון להפנות את המשיב לריאון נוסף ב"בית נעם" ונמנע מהמליצה על שחרורו או על המשיב מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני.

בchaltea מיום 15.2.21, עליה הוגש עורך זה שלפני, קבע בית משפט קמא (השופט ש' בן יצחק) כי נוכח הערכת מסוכנותו של המשיב כבינהית ונוכח העובדה שעד כה לא שחה במאסר או במעצר והוא נתן מעלה מחודשים ימים, יש מקום לבחון את התאמתם של המפקחים המוצעים - שני אחיו של המשיב. בית משפט קמא התרשם באופן חיובי שני מפקחים אלו ומצא להורות על שחרורו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית אחותו בביתם המרוחק ממקום מגורי המתלוונת בירושלים אשר אפשר גבול חיצוני מארגן ומתן את הסיכון. בית משפט קמא הטיל על המשיב תנאים מגבלים וביניהם איסור יצירת קשר עם המתלוונת וערביות: הפקדת סך של 20,000 ₪ בזמן, ערבות עצמית בסך של 60,000 ₪ וערבותצד ג' בסך של 30,000 ₪ לכל אחד מהמקחים.

העוררת סבורה כי טעה בית משפט קמא כאשר הורה על המשר מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני חרף עמדתו הנחרצת של שירות המבחן, ומכאן העරר.

בדין שהתקיים לפני ביום 18.2.21 שמעתי את טיעוני בא' כוח הצדדים ואת דברי המשיב.

טיעוני הצדדים

באת כוח העוררת הפניה למסקורי שירות המבחן, שלושה במספר, ולהערכת שירות המבחן כי המשר מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני יהווה גורם מגביר מסוכנות, ובנוסף טענה כי לאור העברות המייחסות למשיב וה坦נהלותו לא ניתן ליתן בו אמון.

באת כוח המשיב הפניה אף היא להתרומות שירות המבחן במסקירים וטענה כי המשיב אדם נורמטיבי ואין בעל דפוסים אובייסיביים ומאיימים, כי המיוחס לו בכתב האישום משקף מעידה חד פעמייה לעליה נוטל המשיב אחריות מלאה. כמו כן טענה כי המשיב מעוניין בטיפול בשל בעיה של שליטה בכעסים וכי חלופת מעצר אשר מאפשר טיפול ועובדת הולמת את תכליות המעצר.

המשיב מסר כי הוא חוויה קושי רב מהsheות במעצר וכי הוא מצטרע על המעשים שביצע. כמו כן מסר כי הוא מעוניין בטיפול, אולם צזה שיתאים לו.

דין והכרעה

בפתח הדברים מצאתי להעיר הערה מקדימה המתיחסת להיות האדם - העצור, "נורמטיבי", חסר הרשות קודמות, אשר תנאי המעצר מאחורי סורג ובריח זרים לו, לאורח חייו ולה坦נהלותו בחיו החברתיים או המשפחה. הערטתי מכונת לכך, שלצערנו, בתחום משפט זיה אשר יש המכנים אותו "אלימוט בין בני זוג" אין בהכרח קשר בין "נורמטיביות" האדם

לבין מסוכנותו. עליינו להפנים מושכלות יסוד, עצבות יש לומר. האלים, במרקם אלה, שיש ותבוא לידי ביטוי במעשים קיצוניים, מביאה לידי מסוכנות, שסופה מי ישורנה. אלימות שיש ולעתים תוצאה טרגדית. לפיכך, אין לטענה זו בדבר נורמטיביות האדם, כדי שיקול משמעותי לבוא בית משפט לשקל מסוכנותו של אדם בתחום משפטיה זה, אל מול איונה.

ולגופו של עניין, לאחר שיעינתי בהחלטת בית משפט קמא ובתקיריו שירות המבחן ונתמי דעתך לטיעוני באי כוח הצדדים, אני סבור כי יש לקבל את העරר ולהורות על ביטול החלטתו של בית משפט קמא ועל מעצרו של המשיב האחורי סורג ובריח.

למשיב מוחשיים רבים של אויומים במסגרת איים לפגוע בגופם של המתלוננים, תוך שהפנה כלפים אויומים קונקרטיים של פגעה בגופם כמו גם מעשיים של חש Ci ימש אויומי. מתוך המתואר בכתב האישום עולה מסכת אלימה שהלכה וಹסלמה. תחילתה של המשיב למחלנות דברי איום באמצעות מסרונים כתובים וקוליים ובמשך שלושה שבועות לאחר מכן, הגיע לפתח דירתו של המתלון כשהוא אוחז בסכין מטבח ובפטיש וכשהוא תחת השפעת אלכוהול, מאים לפגוע בגופם של המתלוננים וגורם לנזק לדלת הדירה באמצעות הכלים שנשא עמו. אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא, כאמור, במקרים מסוימים ואלימוט מתמשכים על פני תקופה ארוכה.

לא בכספי מצאתי לצטט ולהביא מתוך כתוב האישום, דברי האיום שלשלח המשיב: בכתב ומיל. מעשי האויומים, ריבויים, טיבם, נسبות ביצוען והתmeshוכותם מקיים חשש כבד כי המשיב יסכן את ביטחונם של המתלוננים ויגע בהם. ככל שמדובר בבת זוגו לשעבר של המשיב, אשר לא הפנים פרידה ממנה, הרי זו מסוכנות ברף גבוהה ביותר. מדובר למעשה במסוכנות המבוססת על חזקה סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה- מעצרם), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרם").

אני סבור כי מסוכנותו הגבוהה של המחשב אינה יכולה להלום חלופת מעוצר, אף לא כזו בתנאי מעוצר שבפייקוח אלקטרוני, ולא מצאתי בשיקולים שהנחנו את בית משפט קמא להורות על המשך מעוצרו של המחשב בתנאי פיקוח אלקטרוני, טעמים מיוחדים כנדרש לפי סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים, לרבות התרשומות החיובית של בית משפט קמא משני אחיו של המחשב למפקחים והעובדת שמעוצרו הנוכחי של המחשב הוא לו ראשון.

שירות המבחן הציב עמדתו המקצועית באופן ברור לאורך כל תסקיריו וביסס אותה. על פי עמדתו זו של שירות המבחן, המשך מעצרו של המשב בנסיבות פיקוח אלקטורי לא יביא להפחחת הסיכון במצבו של המשב אלא אף עלול להגבירו, זאת ממשום תסכול מצטבר, חסר מעש, הגברת תחושות הקורבנות והעיסוק במתלוננות וכן דפוסיו המכשילים של המשב, ביניהם, נטייה לפעול באופן בעיתוי ופורץ גבול וכן קושי בשליטה בדחיפים ובוויות עצמי.

אכן תסקרי שירות המבחן אינם "חוות הקול" ואין בהם אלא להוות כל' עזר מקטועי, רב חשיבות, של לומר, של גורם בעל מומחיות וניסיון אשר בית המשפט רשאי ליחס לו משקל לפי שיקול דעתו. אלא שכפי שנקבע לאורך פסיקתו של בית המשפט העליון, סטייה מהמלצתה שלילית של שירות המבחן תיעשה רק במקום בו מתקיימים טעמים כבדי משקל העשויים כן (בש"פ 387/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.1.21)). אני סבור כי במקרה זה לא מתקיימים טעמים

המצדיקים סטייה מהמלצתו השילילת של שירות המבחן, המבוססת, כאמור, על הערכתו המקצועית, ואני סבור כי השיקולים הקיימים מצביעים על כך שלא ניתן להסתפק בمعצר בתנאי פיקוח אלקטронי.

אמנם שירות המבחן התרשם בתסקירו הראשון כי המשיב מבטא רצון להסתייע בטיפול בתחום האלימות הזוגית, ובהתאם לכך ניתן למשיב ההזדמנות לריאיון במסגרת טיפול ב"בית נעם", אולם במהלך הריאיון ניתן המשיב עמדה הגנתית ומתחגdet באופן המצביע על פער בין דברים שמסר הוא לשירות המבחן. במצב דברים זה, אני סבור כי אף אין בסיס ליתן למשיב את האמון הנדרש לחילופת מעצר.

לפנינו סיום מצאתי לחזור אל דברי האイומים של המשיב. יש האומרים כי כל שמדובר, במקרה זה, הוא במלל בלבד ולא במעשה. לצערנו הרבה, יש ולעתים המלאל הוא בבחינת "מבוא" למעשים. האיומים המפורטים בכתב האישום של אדם, אשר לא מצליח להפנים שזכותה של בת זוגו להיפרד ממנו, ואף להכיר ולקשר קשר זוגי עם אחר, אף שהוא חברו, מצביעים על גודל הסכנה מצד המשיב. יש ולעתים קרובות, האיומים, ושוב, למרבבה הצער, סופם קטלני. האיומים כמוفعה כפי המפורט בכתב האישום, מזהירים אותנו באופן ממשי וחזק. כל שנוצר הוא, שיש לעשות את שבידנו ועל פי הכללים המשפטיים הנכונים לנו, כדי לאין מסוכנותו של המשיב. ושוב אציג, מסוכנותו של המשיב - ברמה גבוהה ביותר היא.

מכל הנימוקים המפורטים לעיל, אני מקבל את העරר ומורה על ביטול החלטתו של בית משפט קמא, במובן זה שהמשיב יותר במעצר מאשר מאחוריו סורג ובריח עד תום ההליכים נגדו.

המציאות תעביר החלטה זו לצדים ולשב"ס.

ניתנה היום, י' אדר תשפ"א, 22 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.